(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 4, 20. årgang, april 2017 | Pris 30 kr

RAMAYANA OPSUMMERET

FRA MORAL TIL ÅNDELIGHED

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

April 2017

Velkommen til april 2017, der starter med Herren Ramacandras fremkomst den 5. april. I den anledning har vi fundet det passende at have Sita-Rama på forsiden, ligesom vi bringer et helt resumé af *Ramayana* på side 5. Mange har sikkert allerede hørt eller læst *Ramayana* før, men det er naturen af *Ramayana*, at man aldrig bliver træt af at høre den, så vi håber, I også vil nyde at læse den i dette nummer.

På Srila Prabhupadas side (se næste side) bringes 11. og sidste afsnit af *Civilisation og transcendens*, en oversættelse af bogen med samme navn (*Civilization and Transcendence*). Så venter vi kun på, at den også bliver udgivet i bogform på dansk. Nu er oversættelsen i hvert fald klar.

Vi skrev om renoveringen af køkkenet i Københavns tempel. Der har allerede været god opbakning fra mange, hvilket omtales på side 9. Vi har nu modtaget omtrent en tredjedel af det nødvendige beløb, og der kommer tilsagn hver uge, så det ser meget lovende ud. Et stort tak til jer, der allerede har givet. Men der er selvfølgelig stadig et stykke vej endnu, hvis vi skal være klar til at gå i gang til maj. Vi opfordrer derfor fortsat alle til at give et bidrag, stort eller småt. En så stor renovering kan vi kun løfte samlet.

Vi nævner på bagsiden, at vi får besøg af Bhakti Gauravani Swami for første gang på disse breddegrader. Han er i Danmark såvel som i Norge i begyndelsen af april. Vi håber, at mange af jer vil drage fordel af besøget, f.eks. til Rama-navami. Hare Krishna. Ld.

KALENDER

Lørdag	1.4	Sri Ramanujacaryas fremkomst
Onsdag	5.4	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til solnedgang)
Fredag	7.4	Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)
Lørdag	8.4	Bryd fasten mellem 6:22–10:55
Tirsdag	11.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krishna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhus fremkomst
Lørdag	15.4	Tulasi Jala Dan begynder
Tirsdag	18.4	Sri Abhirama Thakuras bortgang
Fredag	21.4	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
Lørdag	22.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)
Søndag	23.4	Bryd fasten mellem 6:12–10:40
Onsdag	26.4	Sri Gadadhara Panditas fremkomst
Lørdag	29.4	Candana-yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
Tirsdag	2.5	Jahnu Saptami
Torsdag	4.5	Srimati Sita Devi, Herren Ramacandras hustrus, fremkomst Sri Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst
Lørdag	6.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
Søndag	7.5	Bryd fasten mellem 5:14–10:29 Rukmini Dvadasi
Mandag	8.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang
Tirsdag	9.5	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til tusmørke)
Onsdag	10.5	Krishna Phula Dola, Salila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst Sri Madhavendra Puris fremkomst Srinivasa Acaryas fremkomst
Mandag	15.5	Tulasi Jala Dan slutter
Tirsdag	16.5	Sri Ramananda Rayas bortgang
Mandag	22.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Apara Ekadasi*)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Ramayana opsummeret

10 Bange for at blive hengiven

12 Frihed og uafhænghed

14 FN-eksperter afviser pesticider

15 Indisk fossilfund

16 Fra moral til åndelighed

19 Værdsættelse af det Hellige Navn

20 Vegetabilske proteiner

22 Designer-børn

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2017, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE
Civilisation og transcendens, 11

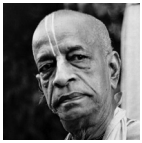

af Srila Prabhupada

Dette er ellevte og sidste afsnit af de svar, Srila Prabhupada gav på en række spørgsmål, han blev stillet i juni 1976 af det indiske magasin Bhavan's Journal.

Vejen til fred

Pusta Krishna: Næste spørgsmål, Srila Prabhupada: "Ser du en anden rolle for den vediske kultur i Vesten, hvor indflydelsen fra andre store religioner har kunnet mærkes i århundreder?"

Srila Prabhupada: Nej, der er ikke nogen "anden rolle". Gud er én. Gud kan ikke være to. Som Krishna bemærker det i *Bhagavad-gita* [7.7], *mattah parataram nanyat kincid asti dhananjaya*: "Der er ingen autoritet, der er højere end Mig." Det er Gud. Nu skal folk forstå, at Krishna er Gud. Der er ingen "anden rolle" for den vediske kultur. Rollen er den samme verden over. For 5.000 år siden sagde Krishna: "Jeg er den højeste autoritet. Der er ingen autoritet, der er højere end Mig." Det er Han stadigvæk. Derfor forsøger vi blot at præsentere Krishna.

Før os har ingen forsøgt at præsentere den højeste autoritet, Krishna, over hele verden. Vi forsøger blot at præsentere Krishna på ordre af Sri Caitanya Mahaprabhu, der åbenbarede Sig for 500 år siden. Han er Krishna, og Han ønskede, at denne Krishna-bevidsthed bliver spredt over hele verden:

prthivite ache yata nagaradi-grama
sarvatra pracara haibe mora nama

"I hver by og landsby over hele verden skal sangen af Mit hellige navn blive hørt," forudsagde Herren Caitanya. Krishna er ikke kun for Indien. Han er for alle, fordi Han er Gud. I *Bhagavad-gita* bekræfter Han, *aham bija-pradah pita* [*Bg*. 14.4]: "Jeg er den frøgivende fader til alle levende væsener" – ikke blot de levende væsener i menneskesamfundet, men også alle andre levende væsener såsom vanddyrene, insekterne, planterne, fuglene og dyrene.

Alting er der i den vediske kultur, men denne kultur af Krishna-bevidsthed, der opsummeres i *Bhagavad-gita som den er*, er ikke blevet prædiket ordentligt. Alle har fortolket *Bhagavad-gita* på deres egen måde for at tilfredsstille deres egne griller. Vi forsøger blot for første gang at præsentere *Bhagavad-gita* som den er, og det begynder at gøre sin virkning. Så dette er ikke en "anden rolle" for den vediske kultur. Det er den virkelige rolle. Ingen har før forsøgt det. Derfor har Krishna været ukendt i Vesten. Men selv om vi kun har forsøgt at præsentere Krishna i nogle år, bliver Krishna-bevidsthed accepteret, fordi det er virkelighed. Så det er ikke en ny rolle for den vediske kultur. Rollen er der allerede – at prædike Krishna-bevidsthed. Det er Caitanya Mahaprabhus vision. Han siger specielt til mennesker, der er født i Indien:

bharata-bhumite manusya-janma haila yara
janma sarthaka kari' kara para-upakara
[Cc. Adi 9.41]

"Enhver, der har taget fødsel som menneske i Indien, Bharatavarsa, bør gøre sit liv fremgangsrigt og arbejde for højnelsen af hele verden." Indere er bestemt for denne opgave – at højne hele verden – for over hele verden kender folk ikke til Krishna. Alle, der er født i

Indien, bør forsøge at udbrede *Bhagavad-gita* og Krishnas budskab. Det er Caitanya Mahaprabhus ordre.

Dette er ikke en ny rolle for den vediske kultur. Rollen er der allerede. For 500 år siden talte Caitanya Mahaprabhu om den. Men alle de forskellige *swamier* og *yogier*, der kom her, præsenterede aldrig Krishna som Guddommens Højeste Personlighed. Nu sker det, og folk accepterer det naturligt. Dette er Krishnabevidstheds-bevægelsen.

Hvis alle deltager i denne bevægelse, uanset om de er indere eller ikke-indere, vil der være én religion, og der vil være fred. Fred vil herske. Dette er den eneste vej.

bhoktaram yajna-tapasam
sarva-loka-mahesvaram
suhrdam sarva-bhutanam
jnatva mam santim rcchati
[Bg. 5.29]

"En person, der er i fuld bevidsthed om Mig og kender Mig som den endelige nyder af alle former for offerhandling og askese, som den Højeste Herre over alle planeter og halvguder og som alle levende væseners velgører og velynder, opnår fred fra de materielle lidelser."

Dette er vejen til at opnå *santi*, fred. Forstå Krishna – at Han er den højeste nyder, den højeste ejer og alles bedste ven. "Accepter Krishna som din ven. Det vil gøre dig lykkelig." Dette er budskabet om Krishna-bevidsthed.

Tilbagevenden til virkeligt liv

Pusta Krishna: Srila Prabhupada, det sidste spørgsmål er: "Hvad er dit syn på at hverve proselytter eller at prædike?"

Srila Prabhupada: Vi forsøger kun at bringe folk til virkelig forståelse. Ifølge Krishna, *mamaivamso jiva-bhutah* [*Bg.* 15.7]: "Alle levende væsener er uadskillelige dele af Mig." Han siger, *sarva-yonisu kaunteya ... aham bija-pradah* [*Bg*. 14.4]: "Blandt alle livsformer er Jeg den frøgivende fader." Med andre ord er den naturlige position, at alle levende væsener – dyr, planter og mennesker inklusive indere, amerikanere og tjekker – er uadskillelige dele af Krishna.

Så vores Krishnabevidstheds-bevægelse handler ikke om at overbevise folk om en eller anden spekulativ ide. Denne bevægelse bringer i virkeligheden folk til deres virkelige position – at de er alle uadskillelige dele af Krishna. Det er ikke en kunstig omvendelse: "Du er kristen. Nu skal du være hindu." Sådan er det ikke. Denne bevægelse bringer virkelig folk tilbage til deres naturlige position som uadskillelige dele af Gud.

Virkningerne af kunstig omvendelse vil ikke stå ved magt. Men når man kommer til den virkelige forståelse af sin position, vil det fortsætte. Denne Krishnabevidstheds-bevægelse er denne virkelige forståelse – at bringe alle tilbage til deres oprindelige position. For nærværende er alle i en syg tilstand: Folk tror, at de er noget andet end tjenere af Krishna. Nu forsøger denne bevægelse at bringe alle til positionen, hvor de anerkender, at de er evige tjenere af Krishna.

Denne bevægelse er ikke en slags blind omvendelse uden overvejelse – "Du var kristen. Nu er du hindu." Hvad gavn har man, når det kommer til stykket, af blot at stemple sig selv som "hindu", hvis man ikke ved, hvad ens position er?

Pusta Krishna: Det har man ingen gavn af. Man vil stadigvæk være i uvidenhed om sin virkelige åndelige identitet.

Srila Prabhupada: Hvis man holder en person på uvidenhedens platform, hvad gavner det da at gøre en kristen eller muslim til hindu? Nej, at ændre nogen til kunstigt at blive hindu vil ikke hjælpe. Man må forstå filosofien om livet. Man må vide, hvad Gud er. Man må lære, hvordan man elsker Gud. Det er virkeligt liv.

RAMAYANA OPSUMMERET

Den 5. april 2017 er det Rama-navami, Herren Ramas fremkomstdag, en af årets rigtig store dage. Selv om Herren Rama levede i Tretayuga *for mere end en million år siden, er Hans popularitet den dag i dag så stor som nogensinde.*

Herren Rama eller Ramacandra er en af Guddommens Højeste Personligheds inkarnationer, der åbenbarede Sig for at dræbe den mægtige dæmon Ravana og sætte eksemplet på den perfekte konge. Ramacandras aktiviteter er beskrevet i det berømte sanskritværk Ramayana*, der blev nedskrevet af Valmiki Muni.*

Ramayana *er en bevægende fortælling, der er inddelt i syv afsnit eller* khandaer*. De syv* khandaer *fortæller om Ramas liv lige fra Hans åbenbaring, Hans barndom, brylluppet med Sita, Hans forvisning til skoven og krigen mod Ravana til hans regeringstid i Ayodhya. Her er et lille resumé af* Ramayana*.*

Ramas barndom

Byen Ayodhya, Kosalas hovedstad, var præget af fred, velstand og lykke. Alle var lykkeligt optaget af at opfylde deres religiøse og beskæftigelsesmæssige pligter i henhold til deres *dharma*. Der var kun én bekymring – Kong Dasaratha havde ingen sønner til at overtage tronen. Først da præsten Vasistha udførte et *yajna* for at kongen kunne få sønner, blev alle hans tre dronninger gravide. Kausalya fødte Rama, Kaikeyi fødte Bharata, og Sumitha fødte tvillingerne Laksmana og Satrughna. Kongen nød at se sine fire sønner vokse op. Rama havde dog altid en særlig plads i hans hjerte.

En dag kom den store vismand Visvamitra Muni til kongen og bad om lov til at tage Rama med ud i skoven for at dræbe nogle *raksasaer*, der forstyrrede vismændenes meditation. Dasaratha kunne ikke bære tanken om at være adskilt fra sin elskede søn blot et øjeblik og tilbød i stedet at sende hele sin hær. Vismanden insisterede dog, idet han vidste, at Rama var den eneste, der kunne dræbe de forfærdelige *raksasaer*. Til sidst bøjede kongen sig, for det er en konges pligt at opfylde hellige personers ønske.

Rama drog således af sted med vismanden sammen med Sin yngre bror Laksmana. De to brødre havde lige fra barnsben været uadskillelige. I skoven kæmpede Rama og Laksmana

mod mange dæmoner, og samtidig modtog de instruktioner og velsignelser fra Visvamitra.

En dag kom de forbi byen Mithila, hvor Kong Janaka boede. Kongen havde en meget smuk og kvalificeret datter ved navn Sita. Mange prinser havde anmodet om hendes hånd, men ingen havde bestået den prøve, kongen satte for de bejlende prinser. Prøven bestod i at løfte en bue, der havde tilhørt Herren Siva, og strenge den. Hidtil havde ingen så meget som kunnet rokke buen ud af stedet. Rama var blot seksten år på det tidspunkt, så stor var tilskuernes forbløffelse,

da Rama uden anstrengelse greb fat om buen og løftede den. Netop som Han skulle til at strenge den, knækkede buen over i to dele, som var det blot en tynd gren. Således fandt Sita sin udkårne. Efter et overdådigt bryllup rejste Sita og Rama hjem til Ayodhya, hvor de blev modtaget med stor jubel og lovprisninger.

Livet i Ayodhya

Kong Dasaratha ønskede at indsætte sin ældste søn Rama på tronen inden slutningen af sit liv. Han forelagde sin beslutning for sine ministre og dronninger, og alle syntes, det var en god ide. Den eneste, der var imod, var Manthara, Dronning Kaikeyis tjenestepige. Manthara var bange for at miste sin position ved hoffet, hvis Rama blev konge. Hun overtalte Kaikeyi til at få Dasaratha til at krone hendes søn Bharata i stedet. Kaikeyi benyttede sig af en særlig velsignelse, hun havde fået af kongen. Hun havde engang reddet hans liv på slagmarken, og han havde tilbudt hende to velsignelser. Hun havde gemt disse to velsignelser, til hun en dag fik brug for dem. Nu mindede hun kongen om hans løfte og sagde, at hun ønskede to velsignelser: For det første, at hendes søn Bharata skulle krones i stedet for Rama, og for det andet, at Rama skulle sendes ud i skoven i ikke mindre end fjorten år. Kongen var lamslået. Ingen ønskede dette, mindst af alt Bharata. Ikke desto mindre så kongen sig nødsaget til at opfylde sit løfte. Bharata prøvede at protestere, men Rama gik frivilligt ud i skoven fulgt af Sita og Laksmana.

Der gik kun få dage, før Kong Dasaratha døde af sorg på grund af adskillelse fra Rama. Således gik alle Kaikeyis planer om at nyde kongeriget i vasken. Bharata opsøgte Rama i skoven for at overbringe de sørgelige nyheder, og endnu en gang tryglede han Rama om at komme hjem og være konge i Ayodhya. Rama holdt fast på Sit, og det eneste Bharata fik med hjem, var Ramas sandaler, som han satte på Ayodhyas trone.

Livet i skoven

Rama, Laksmana og Sita levede fredfyldt i skoven. De vandrede omkring, og et sted byggede de en hytte og opholdt sig der en tid. De blev gode venner med Jatayu, fuglenes konge, og når Rama og Laksmana gik på jagt i skoven, nød Jatayu at holde vagt ved Sita.

En dag henvendte en hundæmon ved navn Surpanakha sig til Rama. Surparnakha ønskede at få Rama som sin ægtemand, og gennem sine mystiske kræfter forvandlede hun sin afskyelige dæmonkrop til en smuk kvindekrop. Hun udtrykte sit ønske til Rama, der halvt i spøg henviste hende til Sin bror Laksmana, eftersom Han selv allerede var gift med Sita. Surparnakha blev rasende og i sin oprindelige dæmonform angreb hun Sita. Laksmana tog en kniv og skar dæmonens næse og ører af.

Surparnakha løb skrigende bort og søgte hjælp hos sine brødre. Rama dræbte to af hendes brødre samt deres 14.000 soldater. Derefter søgte Surparnakha tilflugt hos sin mægtige dæmonbror Ravana, der boede på øen Lanka. Hun opfordrede Ravana til at straffe Rama og gifte sig med hans smukke hustru Sita.

Ravana fik hjælp af en troldmand ved navn Marici, der tog form som en smuk gylden hjort. Sita blev fortryllet af den gyldne hjort og overtalte Rama og Laksmana til at fange den. Mens Rama og Laksmana fulgte efter hjorten, greb Ravana chancen til at bortføre hende. Jatayu prøvede at redde Sita, men blev dræbt af Ravana. Herefter førte Ravana Sita til Lanka, hvor hun blev holdt fanget i paladset.

Ramas ophold i Kiskindha

Da det gik op for Rama og Laksmana, at Sita var borte, begyndte de en intens eftersøgning. De kom til Kiskindha, abernes kongerige, hvor de bad om hjælp fra abekongen Sugriva. Sugriva lovede at hjælpe dem på betingelse af, at de vandt hans kongedømme tilbage fra hans bror, Vali, der uretmæssigt havde erobret både tronen og hans hustru. Efter at Rama havde dræbt Vali og givet kongeriget tilbage til Sugriva, fik Han hjælp af abernes hær under ledelse af Hanuman. Hanuman sendte forskellige divisioner af soldater ud for at lede efter Sita. Efter en måned

vendte alle undtagen Hanuman hjem. Ingen vidste noget om Sita.

Hanumans spilopper

Hanuman fik hjælp fra Jatayus bror, der fortalte ham, at Sita befandt sig i Ravanas palads på Lanka. Hanuman var en abe med usædvanlige kræfter, og i et hop krydsede han oceanet til Lanka. Efter lang tids søgen fandt han Sita i Ravanas palads. Hanuman hørte, hvorledes Ravana prøvede at overtale Sita til at gifte sig med ham.

I et ubevogtet øjeblik lykkedes det Hanuman at komme i tale med Sita, der først troede, at han var endnu en forklædt dæmon. Da det gik op for Sita, at Hanuman var sendt af Rama, bad hun ham sende Rama til Lanka for at befri sig. Til sidst blev Hanuman dog opdaget og taget til fange af dæmonerne, der satte ild til hans hale for at brænde ham ihjel. Hanuman udnyttede chancen til at rive sig løs og løbe rundt og sætte ild til hele byen, før han dyppede sin brændende hale i havet og flygtede væk fra Lanka.

Den store krig

Rama havde næsten opgivet håbet om nogensinde at se Sita igen, da Hanuman overbragte de glædelige nyheder. På Lanka forsøgte Ravanas bror Vibhisana at overtale sin dæmoniske bror til at levere Sita tilbage til Rama. Vibhisana var i virkeligheden en hengiven af Herren, og han vidste, at Rama var en inkarnation af Visnu. Efter forgæves at have forsøgt at overtale Ravana til at opgive at kæmpe mod Rama, forlod Vibhishana Lanka og sluttede sig til Ramas styrker.

Da Rama kom til havet, der førte over til Lanka, indvilligede havet i at lade Ham bygge en bro af sten, der kunne føre Ham og hele Hans hær til Lanka. I fem dage arbejdede abehæren, der ledtes af Hanuman, med at bygge en bro af flydende sten. De fik hjælp af alle de levende væsener, der befandt sig omkring. Herefter krydsede Rama og hans hær havet og ankom til Lanka.

Ravana gjorde endnu et forsøg på at vinde Sitas hjerte ved at præsentere hende for en kopi af Ramas tilsyneladende afhuggede hoved i håb om, at hun endelig ville opgive sit ønske om at blive forenet med Rama. Sita bad dog blot til Rama om at tage hende med Sig i døden.

Herefter startede et mægtigt slag mellem Hanumans abesoldater og Ravanas hær. Det var en voldsom kamp, og selv Hanuman blev såret. Situationen var så kritisk, at Hanuman blev sendt af sted til Kailasa-bjerget for at hente urter til at helbrede de sårede soldater.

Rama og Laksmana kæmpede mod Ravanas søn Indrajit, der sendte byger af giftige pile mod Rama og Laksmana. På et tidspunkt så det ud, som om Rama var ved at tabe slaget, men dette gjorde Hanuman så rasende, at han kæmpede endnu mere indædt. Først på dette tidspunkt besluttede Ravana selv at træde ind i kampen.

Det lykkedes Rama, Laksmana og Hanuman at dræbe Indrajit. Derefter kæmpede Ravana og Rama mod hinanden. Ravana var en overordentlig kraftfuld dæmon, der var frygtet selv af halvguderne, og han prøvede at forvirre Rama med sine magiske krigskunster, indtil Rama beslutsomt dræbte ham med Sin pil.

Herefter udførte Vibhishana begravelsesritualet for sin døde bror og blev indsat som konge over Lanka. Sita og Rama blev lykkeligt genforenet, og sammen rejste de tilbage til Ayodhya, hvor de blev modtaget med ubeskrivelig glæde.

Perioden efter kroningen.

Tilbage i Ayodhya blev Rama indsat som konge på tronen. De fjorten års forvisning til skoven var forbi. Rama var den perfekte konge og Sita den perfekte dronning. Dog var der nogle enkelte personer, der satte spørgsmålstegn ved Sitas kyskhed efter hendes ophold hos Ravana. De forstod ikke, hvordan kongen kunne acceptere en hustru, der havde opholdt sig i en anden mands varetægt.

Rama hørte rygterne og blev overvældet

af sorg. Han besluttede at sende Sita ud i skoven for at stoppe rygterne og genoprette indbyggernes tillid, så Han kunne fortsætte med at regere landet. Han bad sin bror Laksmana køre Sita ud i skoven og forlade hende der. Under stor sorg udførte Laksmana kongens ordre. Sita blev sat af i skoven, hvor hun mødte vismanden Valmiki, der inviterede hende til at bo i sin *asrama*.

På det tidspunkt var Sita gravid og fødte kort efter to drengebørn ved navn Lava og Kusa. I de næste tolv år boede Sita og hendes sønner hos Valmiki. I den tid skrev Valmiki *Ramayana*, der senere blev præsenteret for Rama af Hans to sønner under en festival i Ayodhya. Rama genkendte historien og Sine to sønner og sendte bud efter Sita.

Næste dag vendte Sita tilbage til Ayodhya og bad Rama om lov til at bevise sin uskyld en gang for alle. Sita bad til Moder Jord: "Hvis jeg har været min ægtemand tro, vær da venlig at tage mig hjem." Jorden rumlede og skælvede. Derefter åbnede den sig, tog Sita med sig og lukkede sig igen.

Ramacandra regerede herefter over Ayodhya i et tusinde år. Til sidst forlod Han denne verden ved at træde ind i den hellige Sarayu-flod. Efter Hans bortgang rejste Kusa og Lava rundt over hele Indien og citerede Valmikis glorværdige værk om deres far.

Det siges, at de mænd, der lytter til *Ramayana*, vil leve længe. De vil være fri for alle synder og få mange sønner. Kvinder, der lytter til *Ramayana*, vil blive velsignet med sønner som Rama og Hans brødre. Alle, der lytter, vil glæde Rama. Så gloriøs er denne historie. Må alle, der fremsiger den eller lytter til den regelmæssigt, opleve forøget kærlighed, visdom og styrke.

Ramayana genfortalt i en meget læselig *engelsk udgave kan bestilles fra Bhaktivedanta Library Services, se https://blservices.com/product/ramayana-krishna-dharma-das/. Læs også om Herren Ramacandra i* Srimad-Bhagavatams *Niende Bog.*

LOKALET I AARHUS LUKKER

MEN KRISHNAHUSET FORSVINDER IKKE FRA SMILETS BY

Efter små seks år på Kystvejen i Aarhus har vi besluttet at finde en anden måde at tilbyde vores arrangementer på. Idéen om Krishnahuset opstod som et resultat af hyggelige og pulserende hjemmeprogrammer, og nu er tiden kommet til at vende snuden mod rødderne. Det har på det seneste været en udfordring at få økonomien til at florere i lejede lokaler, og derfor finder vi det mest fornuftigt at ændre på situationen. Dette tiltag vil frigøre midler, som fremadrettet vil række længere end tidligere, hvor hele budgettet er gået til leje af lokaler. Nu kan vi leje eventlokaler og flyve spændende foredragsholdere ind fra det store udland.

Krishnahuset

Reinkarnationen finder sted 31. Marts 2017.

Hare Krishna!

Danesha Dasa, daglig leder

KØKKENRENOVERINGEN OPDATERET

af Lalitanatha Dasa

Som vi skrev om det i sidste nummer af *Nyt fra Hare Krishna*, er templet i København i gang med en renovering af sit køkken. Det er den største renovering, siden templet blev indrettet omkring 2004. Den første fase af renoveringen handler om at få indsamlet de nødvendige midler til at kunne fuldføre arbejdet i én omgang.

Mange har allerede skænket små og store beløb, så der i skrivende stund er omkring 70.000 kr. at renovere for. Nogle har givet 100 kr. og 200 kr, nogle 500 kr., nogle 1.000 kr. eller 2.000 kr. tre har givet 5.000 kr., og så er der to donorer, der har givet 20.000 kr. Et stort tak til alle bidragsydere for det. Vi ved, at Sri-Sri Gaura-Nitai vil være jer for altid taknemmelige.

Siden vi gerne skulle op på 200.000 kr., beder vi derfor nu jer, der endnu ikke har doneret, om I ikke har lyst til at gøre det? Det er et vigtigt projekt for os alle at kunne fortsætte med at lave og tilbyde Krishnas *prasadam* til alle templets hengivne og gæster i mange år og generationer fremover. Husk, at der er tale om måske Københavns og Danmarks mest omfattende gratis maduddeling, og så er det ikke kun mad, men *prasadam*! Enhver, der hjælper, er med til at hjælpe så mange andre. Alle beløb, store såvel som små, gør en forskel.

Vi får også helt sikkert Sri Krishnas nåde ved at støtte Hans køkken. Hvori består den nåde? Nåden er, at vi bliver bevidste om Krishna. Man kan forestille sig, at hvis der en dag, når man åbner sin pengepung, pludselig flyver en stor pengeseddel væk og rives med vinden langt ud over havet. Hvad sker der da med ens tanker? De følger med pengesedlen! Der, hvor vores penge flyver hen, følger vores tanker bagefter. Hvis vi derfor giver et beløb til Krishna, flyver vores tanker også til Krishna!

Tilbage til køkkenet. Vi har lavet nogle små

justeringer af overslaget, så budgettet nu ser således ud:

nyt køkkengulv: 70.000 kr.
afløbsinstallationer: 25.000 kr.
gasinstallation: 5.000 kr.
elinstallationer: 15.000 kr.
ventilation: 10.000 kr.
gasudstyr (dyser til komfurer mm.): 5.000 kr.
køleskabe: 10.000 kr.
nye maskiner: 20.000 kr.
vaske og borde: 5.000 kr.
hylder og skabe + renovering af forrådsrum: 10.000 kr.
renovering og udvidelse af badeværelse: 20.000 kr.
midlertidigt udendørs køkken: 5.000 kr.
Total: 200.000 kr.

Med dette beløb kan vi levere et færdigt, professionelt arbejde, der kan holde i mange år fremover.

Alle beløb kan sættes ind på templets konto (reg. 2128, konto 6881 118 945), overføres via Mobilepay (5383 1108), overdrages til templets hengivne eller lægges i templets donationsboks. Det bør oplyses, hvis man ønsker at bidrage til en bestemt post på budgettet.

På forhånd tak! Hare Krishna.

JEG VAR BANGE FOR AT BLIVE HENGIVEN
Refleksioner over livet som hengiven

af Jatayu Dasa

Jataya Prabhu boede i Danmark i en årrække i årtusindets første årti. Her gør han sig nogle tanker over, hvordan det var at blive hengiven.

For meget længe, længe siden, da jeg ikke var ISKCON-hengiven, udviklede jeg en voksende interesse i åndeligt liv. Efter at have taget stoffer i mange år og gået til rockkoncerter var jeg blevet træt af livet. Jeg havde haft ledende stillinger i flere firmaer, jeg havde arbejdet for. Det meste af tiden havde jeg flere penge, end jeg havde brug for, og jeg var fri og uafhængig.

På en eller anden måde var jeg ikke tilfreds. Jeg begyndte at undre mig over, om der virkelig fandtes lykke. Jeg opdagede, at lige meget, hvor hårdt jeg forsøgte, kunne jeg ikke bryde fri af visse aktiviteter. Jeg var ikke tilfreds. Jeg søgte efter virkelig frihed, frihed fra de usete kræfter, der drev mig til at opsøge alle de ting, som folk sagde ville gøre mig lykkelig, men i virkeligheden bandt mig med lænker. Jeg var forvirret. Hvor skulle jeg gå hen nu?

En dag havde jeg modet til at indrømme over for mig selv, at på trods af alle disse attråværdige ting var jeg ikke lykkelig. Dette var den første skræmmende ting, at indrømme, at jeg ikke var lykkelig. Herefter begyndte mit liv at ændre sig. Igen blev jeg skræmt, for jeg vidste ikke rigtigt, hvor jeg var på vej hen. Alt, jeg vidste, var, at jeg ikke ønskede at være, hvor jeg var. Jeg blev jaget af tusinde bange tanker. Hvad skulle jeg gøre nu? Ville jeg have penge? Ville jeg have venner? Ville der være nogen, der ville tage sig af mig? Osv. osv.

Jeg begyndte at læse. Først videnskab, dernæst psykologi og så selvhjælp. Jeg kunne ikke bruge det til noget. Jeg blev igen bange. Hvor skulle jeg så gå hen? Jeg forsøgte med østerlandsk filosofi. Her var der noget at komme efter. Jeg læste mere og lærte en masse. Jeg lærte, at stoffer var dårlige, så jeg holdt op med at tage dem. Som resultat mistede jeg 85 procent af mine venner. Det gjorde mig virkelig bange, men også henrykt. Hvis de virkelig var mine venner, skulle de støtte mig i at forbedre mit liv. Så tog jeg et andet skridt. Jeg lærte, at lykke ikke findes i kvinder, TV, spisning af døde dyr eller læsning af mange forskellige bøger. Jeg gav det alt sammen op, selv om jeg var bange.

Jeg fik dernæst at vide, at lykke ikke findes i rockmusik. Det er at gå for vidt, tænkte jeg og holdt fast i det. Men i mellemtiden havde mit liv ændret retning en halv snes gange, og jeg måtte indrømme over for mig selv, at jeg oplevede en fantastisk følelse af frihed uden alle de ting, jeg troede gav mig lykke. Mange af disse ting var jeg holdt op med at gøre, og jeg levede stadigvæk. På mange måder blev jeg lykkelig, men jeg vidste stadigvæk, at jeg måtte gå videre. Et eller andet dybt inde i mig blev ikke realiseret. Jeg begyndte at dyrke *hatha-yoga.* Forbavsende ting skete. Jeg blev stærkere både mentalt og fysisk. Jeg var mere kvik. Jeg følte, jeg levede. Men dybt inde i mig skreg en stemme efter mere.

På dette tidspunkt mødte jeg de hengivne. Nu blev jeg bange. Jeg havde set dem før, men ikke taget dem alvorligt. Nu var jeg tiltrukket af dem, men vendte mig fra dem. Igen så jeg dem, igen blev jeg bange, men for hvad? Det var selvstændighed. Hvad var der så fantastisk ved selvstændighed? Jeg traf alle mine egne beslutninger, jeg var min egen mand, men jeg var også ulykkelig. Jeg ønskede at bryde fuldstændigt væk fra den materielle verden. Jeg ville have Gud i mit liv. Jeg ønskede at prøve det, tænkte jeg.

Men hvad nu, hvis det slog fejl? Hvad har

jeg at give op? Jeg var virkelig bange nu. Jeg var nødt til at opgive rockmusikken, og jeg måtte følge regler og reguleringer. Dybt inde i mig sagde mit hjerte, at jeg skulle forsøge det. Bange var jeg, men jeg tog et par skridt. Fantastisk, på en måde virkede det. Jeg blev ikke en helgen, og jeg så ikke det hvide lys, men jeg begyndte at mærke en indre fred.

Jeg tog et skridt til og faldt ned. Det gjorde ondt. Jeg tog endnu et skridt og faldt igen ned. Hvad nu? Jeg forsøgte atter og begyndte at gå. Jeg begyndte at erkende, at Krishna var overalt, selv i mit eget liv. Jeg begyndte at forstå, at Krishna var en person, og at jeg havde et forhold til Ham, et kærlighedsforhold, der er evigt. Jeg begyndte faktisk at blive lykkelig. Somme tider fik jeg glædestårer i øjnene. Jeg opgav tilmed rockmusikken og overlevede det.

I dag er jeg stadig bange, men jeg fortsætter med at tage disse næste skridt. Jeg falder fortsat ned, og jeg rejser mig fortsat igen. Det er gået frem for mig i åndeligt liv. Men jeg gjorde det ikke alene. Jeg har altid fundet, at den største kilde til styrke kommer fra mine hengivne venner. Selvfølgelig må jeg strække mig ud til dem. De kan ikke læse mine tanker. Jeg må bede om hjælp. Det måtte jeg også lære. Jeg måtte stille de rigtige spørgsmål, og når jeg fik svarene, måtte jeg handle på dem.

Over årene modnedes jeg. Min vision om at fortsætte kommer fra at læse Srila Prabhupadas bøger, opmuntring kommer fra at se hengivne omkring mig arbejde hårdt og lykkes, og mit mål forbliver klart ved at tjene Radha-Gopinatha så godt, jeg kan. At være bange er naturligt for alle levende væsener, når de anbringes i betænkelige omstændigheder. Men når man når frem til at erkende, at Krishna er vores bedste ven, og at Hans kærlighed til os er evig, kan intet i verden gøre os bange. Han elsker os, ikke sådan, som vi elsker hinanden, men virkelig kærlighed, en slags kærlighed, der ingen sammenligning har i vores liv. Når denne kærlighed rører os, er vi ikke bange for at tage det næste skridt.

Jeg er bange for at dø, men Krishna vil overvinde dette for mig blot ved lyden af Sit navn. Når jeg vågner op i den åndelige verden, er der ikke mere smerte, ingen lidelse, ingen frygt, blot evighed, viden og lyksalighed, ligesom skrifterne hele tiden har fortalt mig det.

Jeg troede, det var livet i den materielle verden, der var dårligt, men i virkeligheden er det liv i materiel bevidsthed, der er dårligt. Alle går vi igennem disse forandringer i større eller mindre grad. Vi har lært, at Krishna-bevidsthed er en kollektiv såvel som en individuel proces. Vi kan se, at Krishna-bevidsthed ikke er noget verdensfjernt eller abstrakt, men er helt nede på jorden, naturligt og virkeligt. I vores liv i den materielle verden vil vi fortsætte med at tage os af vores børn, passe et arbejde og pleje vores venner. Men når vi føjer Krishna til vores liv, har livet omsider et virkeligt formål. Livet bliver meningsfyldt, og vi kan blive lykkelige. Vi skal blot være villige til at tage det næste skridt.

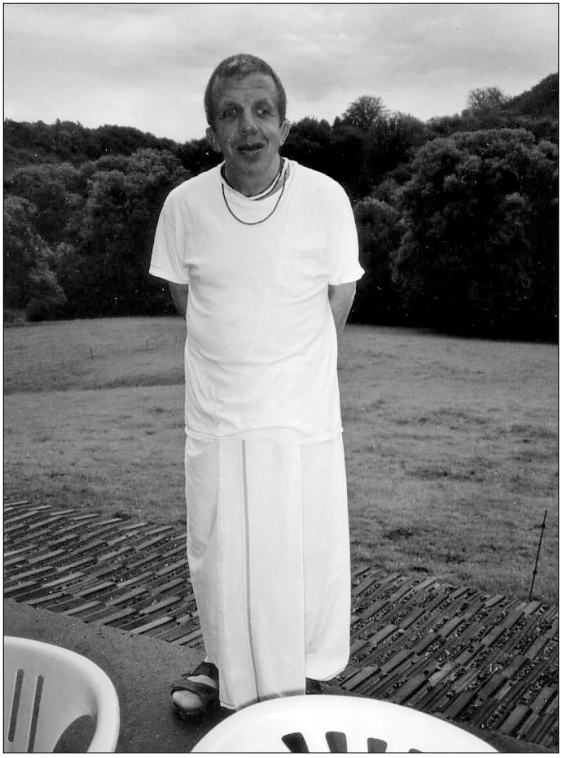

FRIHED OG UAFHÆNGIGHED
Landbrugstanker fra Frankrig

af Madhana Gopala Dasa

I Frankrig er landets slogan *égalité, fraternité et liberté* – lighed, broderskab og frihed. Det står skrevet på mange offentlige steder i landet, men hvad betyder det egentligt? Der mangler faktisk et ord, hvis man virkelig skal realisere de tre ting, nemlig Gud. Vi er alle lige i forhold til Krishna som Hans evige tjenere. Det betyder også, at vi alle er brødre, fordi vi har den samme far. Vi er ikke lige på den materielle platform, men det er ikke noget problem, hvis man har den åndelige dimension med i regnestykket. Alle er stort set enige om, at disse ovenstående ord er ønskværdige målsætninger i verden, men hvordan man realiserer dem, er der bred uenighed om.

Det sidste princip, frihed, er meget misforstået i dag. Den gængse forståelse af frihed er for det meste lige det modsatte af frihed, uden at man er bevidst om det. Jeg vil prøve at forklare dette her.

Frihed kommer fra Krishna og forbliver frihed, så længe den er forbundet med Ham. Herren har givet os en fri vilje, som Han ikke piller ved, for Han vil aldrig tvinge os til at elske Ham, for så kan kærligheden til Ham ikke udvikle sig. Men når den frihed misbruges, bliver den til ufrihed, der binder os til den materielle verden i stedet for at gøre os frie.

Krishna siger i *Bhagavad-gita* 3.37:

kama esa krodha esa
rajo-guna-samudbhavaha
mahasano maha-papma
viddhy enam iha vairinam

Lyst, der bliver omdannet til vrede, er menneskehedens værste fjende, selv om vi ofte er overbeviste om, at det er vores bedste ven. Vi tror, at frihed betyder, at vi kan gøre lige, hvad det passer os, og lade sanserne løbe løbsk. Men vi kan se, at man ikke bliver lykkelig af at lade sanserne og sindet få frit spil. Det er der utallige eksempler på. Et klassisk eksempel er rygning. Man begynder at ryge, fordi man vil gøre, som man vil, og er ligeglad med, hvad ens forældre eller andre autoriteter siger. Men den såkaldte frihed bliver hurtigt til det stik modsatte. Man bliver afhængig og skal betale for smøgerne. Så er det til og med usundt, og man dør af det. En helt anden ting er, at der egentlig ikke er nogen nydelse ved det overhovedet. Host host …

Eksemplet med rygning viser, at jo mere vi giver efter for sanserne og sindets krav og lader os blive skubbet rundt, desto mere mister vi den frihed, som vi priser så højt. Samtidigt bliver vi dækket over og forstår ikke, hvor meget vi er sansernes tjenere, hvilket manifesterer sig i alle aspekter af vores liv.

Vi er overbeviste om, at vi har gjort en masse fremskridt i vores moderne samfund, og at al den fine teknologi gør det muligt at få mere frihed til at gøre andre ting. Vi tror også, at i gamle dage led folk mere og døde tidligere, fordi de blev nødt til at arbejde i marken hele dagen lang og brække ryggen. Vi er blevet fortalt dette så mange gange, at vi tror på det. Det er ren propaganda og ikke sandt.

Faktisk er levestandarden for Jordens befolkning som helhed blevet værre, end den var før den industrielle revolution. Det er kun en lille procentdel, mest her i Vesten, som nyder en højere levestandard. Men selv hvis vi ser på vores eget liv i Vesten, vil vi hurtigt forstå, at vi faktisk bliver mere og mere afhængige af andre menneskers tjenester og af maskinerne, som overtager mere og mere af vores arbejde. Maskiner er dyre at producere og vedligeholde, og affaldet er meget svært at skaffe sig af med bagefter. Det er en artificiel situation, som ikke kommer til at holde ret længe, for vi lever på bekostning af resten af verden.

Vi har kompliceret vores liv så meget, at bare for at gøre små ting som at gøre rent må vi køre en kæmpemaskine hen over gulvet, eller for at tage på arbejde må vi køre mange kilometer i bilen, som koster penge i benzin, forsikring osv. Vi har mistet vores frihed og er blevet viklet ind i en masse komplicerede arrangementer bare for at opretholde status quo. Se på dyrene, hvor enkelt de lever. De har ikke brug for fabrikker og kontorer, kæmpestore traktorer eller giftstoffer, som pumpes regelmæssigt ned i jorden.

Srila Prabhupada siger, at vi skal leve et simpelt liv. Det er ikke bare en smuk tanke, men et praktisk liv, som kan realiseres. Hver gang vi bruger penge, bliver vi mere og mere afhængige af materialistiske mænd og samfundet, som er styret af dem. Hvis vi gradvist kan skaffe vores livsnødvendigheder selv uden at skulle bruge kreditkortet, kan vi opnå den frihed, vi taler så meget om hele tiden. Penge er blevet den vigtigste værdi i dag, mens det før i tiden var korn, mælkeprodukter, land og naturalier, som var vigtige. Penge gør os til slaver af folk, som kort sagt bare vil udnytte os så meget som muligt, og som ikke er vores velønskere. Der står skrevet, at i Kali-yuga bliver det på et tidspunkt så svært at leve i samfundet, bl.a på grund af alt for høje skatter og mangel på madvarer, at folk bliver tvunget til at flytte ud i vildmarken. Måske er det allerede ved at ske gradvist ...

Vi arbejder faktisk mere og længere i dag, end man gjorde i et landbrugsbaseret samfund før i tiden, men fordi illusionen er så tyk, overbeviser vi os selv om, at alting er bedre nu. *Maya* luller os sagte, men sikkert i søvn, og vi overgiver os alt for let til den moderne livsstil. Før i tiden var folk stærkere og havde meget bedre helbred, fordi de arbejdede naturligt. Jeg har hørt, at for hundrede år siden bar mændene 100 kg sække, mens man i dag knapt nok kan bære 25 kg.

Hvis vi vil have frihed, må vi overgive os til at blive fuldstændigt afhængige af Krishna og Hans natur, som giver os alt, hvad vi har brug for, uden at vi behøver at ødelægge planeten eller udnytte vore medmennesker og dyr. Krishna er vores alle sammens far, og Jorden er vores mor. Hvis vi vil være Krishnas tjenere, må vi også tjene Jorden i stedet for at udnytte og ødelægge den, hvilket vi kan se ikke gør os selv eller andre lykkelige. Hvis vi gør det, gengælder Krishna vores handlinger i form af naturens gaver.

FN-EKSPERTER AFVISER PESTICIDER

Ideen om, at pesticider er nødvendige for at brødføde en hurtigt voksende verdensbefolkning, er en myte ifølge FN-eksperter i fødevarer og forurening, kunne The Guardian fortælle den 7. marts 2017.[1]

En ny rapport, der blev præsenteret for FN's Menneskerettighedskommission den 8. marts 2017, er meget kritisk over for de multinationale selskaber, der fremstiller pesticider, og beskylder dem for "systematisk benægtelse af skaderne", "aggressive, uetiske markedsføringstaktikker" og omfattende lobbyvirksomhed, der har "bremset reformer og lammet de globale pesticidrestriktioner".

Ifølge rapporten har pesticider "katastrofale virkninger for miljøet, menneskers helbred og samfundet generelt" inklusive anslået 200.000 dødsfald om året fra akutte forgiftninger. Forfatterne skrev: "Det er på tide at skabe en global proces til en overgang til en mere sikker og sund fødevare- og landbrugsproduktion."

Verdensbefolkningen forventes at vokse fra syv milliarder nu til ni milliarder i 2050. Pesticidindustrien hævder, at dens produkter, der har en markedsværdi på omkring 350 milliarder kroner om året, er nødvendige for at beskytte afgrøder og garantere en tilstrækkelig fødevareforsyning.

"Det er en myte," bemærker Hilal Elver, FN's særlige observatør for Retten til Mad. "At bruge flere pesticider har intet at gøre med at slippe af med sult. Ifølge FN's Fødevare og Landbrugs Organisation (FAO) er vi i stand til at brødføde ni milliarder mennesker i dag. Produktionen er helt sikkert stigende, men problemet er fattigdom, ulighed og distribution."

Elver nævnte, at mange af pesticiderne bruges på råvareafgrøder som palmeolie og soyabønner og ikke på den mad, som verdens sultne mennesker har brug for: "Selskaberne forholder sig ikke til verdens sult. Deres forkus er landbrugsaktiviteter i større skala."

Ifølge den nye redegørelse, der er forfattet sammen med Baskut Tuncak, FN's særlige observatør for giftstoffer: "At den videnskabelige forskning bekræfter de negative virkninger af pesticider og beviser en afgjort forbindelse mellem påvirkning og menneskelige sygdomme og tilstande såvel som skader på økosystemet, udgør en betydelig udfordring. Denne udfordring er blevet skærpet af den systematiske benægtelse fra pesticid- og agroindustrien af omfanget af skaden, der påføres af disse kemikalier, og af aggressive, uetiske markedsføringstaktikker."

Elver fortsatte: "Den magt, som selskaberne har over regeringer og over det videnskabelige samfund, er meget vigtig. Hvis vi skal gøre noget ved pesticider, er man nødt til at gøre noget ved selskaberne. Derfor bruger vi disse meget hårde ord. De vil selvfølgelig svare, at det ikke er sandt, men vi har også vidnesbyrd fra folk generelt."

Rapporten anbefalede at tage et skridt hen imod en global aftale om at få anvendelsen af pesticider under kontrol og en bevægelse mod bæredygtige fremgangsmåder inklusive sædskifte og naturlige metoder til bekæmpelse af skadedyr såvel som at fremme dyrkningen af økologisk producerede fødevarer.

Ifølge rapporten: "Kronisk udsættelse for pesticider er blevet sammenkædet med kræft, Alzheimer og Parkinsons sygdom, hormonforstyrrelser, forstyrrelser af fosterudvikling og sterilitet." Den henledte også opmærksomheden på risikoen for børn fra pesticidforurenet mad og citerede 23 dødsfald i Indien og 39 i Kina i 2014. Ydermere nævnte rapporten, at nylige kinesiske regeringsstøttede undersøgelser tyder på, at pesticidforurening betyder, at landbruget ikke kan fortsætte længere på omkring 20 procent af den dyrkbare jord.

"Industrien bruger ofte udtrykket "bevidst misbrug" for at flytte ansvaret over på brugeren for den uundgåelige virkning af farlige pesticider," bemærkede rapporten. "Men det er indlysende, at ansvaret for at beskytte brugerne og andre igennem pesticidernes livscyklus og igennem hele handelskæden ligger hos pesticidfabrikanten."

INDISK FOSSILFUND ROKKER VED PLANTERNES EVOLUTION

af Lalitanatha Dasa

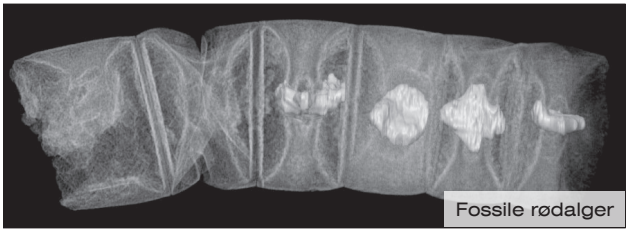

Fossile rødalger

Et nyt fossilfund fra Indien har skubbet historien om planternes liv 400 millioner år tilbage. Det drejer sig om to slags fossiler, der minder om røde alger, i en enestående velbevaret sedimentær bjergart i Chitrakoot i det centrale Indien. *Science Daily* fortalte således den 14. marts 2017 om "1,6 milliard år gammel sandsynlig rød alge".[1]

"Man kan ikke være hundrede procent sikker med så gammelt materiale, siden der ikke er levn af DNA, men karaktertrækkene stemmer godt overens med røde algers morfologi og struktur," fortæller Stefan Bengtson, Professor Emeritus i palæozoologi på det Svenske Naturhistoriske Museum, hvorfra videnskabsfolkene, der har stået for udforskningen af fundet i Indien, hører til.

De ældste kendte røde alger før dette fund er 1,2 milliarder år gamle. De indiske fossiler, der er 400 millioner år ældre og langt de ældste plantefossiler, der nogensinde er fundet, tyder på, at de tidligste grene af livets træ skal omvurderes.

"'Tidspunktet for synligt liv' ser ud til at være begyndt meget tidligere, end vi troede," bemærker Stefan Bengtson. Med andre ord er der nu 400 millioner færre år til evolution fra ingenting til røde alger.[2]

Fundet er endnu et eksempel på, at det, man hidtil troede var rigtigt, skal omvurderes. Det illustrerer, at evolutionsteorien og Darwins ideer, der præsenteres i skoler og medier som videnskabeligt fastslåede kendsgerninger, er teorier og ideer uden solidt grundlag i observationer. Det, man observerer, viser sig igen og igen at modsige, hvad Darwin forudsagde om en stille og gradvis udvikling af liv over millioner og milliarder af år. Evolutionsteorien har således ikke plads til, at komplekse livsformer er der fra starten af livet, eller at komplekse livsformer pludselig dukker op uden forudgående tidligere former. Men dette er, hvad fossilfundene fortæller igen og igen.

Det nye plantefund fra Indien er et sådant eksempel. Et andet eksempel er selve livets oprindelse. Her har man hidtil talt om 3,5 millarder år. For nylig blev dette tal skubbet tilbage til måske 4,28 milliarder år. I betragtning af at Jorden kun skulle være 4,5 milliarder år gammel, og der må være gået nogle hundrede millioner år, før den var kølet nok af til at kunne huse liv, som vi kender det, ligner det, som forskeren i livets oprindelse Cyril Ponnamperuma betegnede som "øjeblikkeligt liv".

Sådanne pludselige fremkomster efterfulgt af lange perioder med uforandrede livsformer før nye pludselige udbrud af nye livsformer, der igen ikke ændrer sig væsentligt over hundredvis af millioner af år, er ikke, hvad Darwin forudsagde. På den anden side stemmer det fint overens med ideen om, at livet på Jorden er resultat af en bagvedliggende skabende intelligent aktivitet.[3]

1 https://www.sciencedaily.com/releases/2017/03/170314150937.htm.

2 Fundet blev først beskrevet i PLOS, se Stefan Bengtson, Therese Sallstedt, Veneta Belivanova, Martin Whitehouse. Three-dimensional preservation of cellular and subcellular structures suggests 1.6 billion-year-old crown-group red algae. PLOS Biology, 2017; 15 (3): e2000735 DOI: 10.1371/journal.pbio.2000735.

3 Læs mere her: https://www.evolutionnews.org/2017/03/history-of-plant-like-life-is-pushed-back-400-million-years/.

FRA MORAL TIL ÅNDELIGHED

af Caitanya Carana Dasa

Artiklen er oversat fra Back to Godhead, Jan/feb 2006. Caitanya Carana Dasa, der bor i ISKCON's tempel i Pune, Indien, udgiver et gratis Internetmagasin, The Spiritual Scientist, *som man kan modtage ved at skrive til iyfpune@vsnl.com.*

De daglige nyheder om korruption, nepotisme, favorisering og uærlighed hænger os ud af halsen. Politikerne hævder: "Uddannelse i etik og værdier er løsningen." Men kender de fleste folk ikke allerede godt fra ondt? Det tror jeg, men folk synes bare, at de klarer sig bedre i livet uden at følge moralske leveregler. Moralisternes formaninger og politikernes lovgivning inspirerer dem ikke til at tænke anderledes.

At leve efter moralske principper er som at følge færdselsreglerne for at komme uhindret og sikkert frem. Formålet med at køre i bil er imidlertid ikke at følge færdselsreglerne, men at nå frem til sit endemål med rejsen. Hvis en bilist synes, at færdselsreglerne sinker eller hindrer ham i at nå hans bestemmelsessted, bryder han dem sandsynligvis, hvis han kan slippe godt fra det.

Ligesom en slags færdselsregler befordrer moralske principper, at omgangen mennesker imellem sker efter en vis orden. Moderne uddannelse lærer os imidlertid intet om, hvad målet med dette eller med selve livet er. Følgelig kan folk være moralske af hensyn til kultur eller tradition, men opgive moral, når de trues eller fristes af omstændighederne. Endnu værre er det, at det moderne forbrugersamfunds mål som berømmelse, rigdom, luksus, magt, nydelse og prestige opmuntrer til og endog nødvendiggør umoralsk adfærd. *Bhagavad-gita* (16.8-15) forklarer, at et materialistisk livssyn leder til umætteligt begær og grådighed, der leder til korrupte handlinger. Når folk omgives og bombarderes af materialistiske tillokkelser, kan de synes, at de står til at tabe meget og intet vinde ved at være moralske. Ydermere giver vores Gudløse uddannelse os ingen viden om, at der er højere naturlove, som stiller os til ansvar i et kosmisk regnskab. Vores straffesystems mangler er også alt for velkendte. Resultatet? Moral ser ud til fuldstændigt at kunne undværes, specielt for de drevne og de magtfulde. Hvordan kan vi vente, at banale bemærkninger om at være moralske kan inspirere folk til moral i en sådan atmosfære?

"At være moralsk er at gå glip af muligheder." Dette mundheld fanger utilitaristens vægelsindede forhold til moral. Ifølge Indiens gamle vediske tekster har moral uden åndelighed intet fundament og er derfor kortvarig. Hvis vi oprigtigt ønsker moral i samfundet, er vi nødt til at have en systematisk åndelig uddannelse, der fokuserer på et konkret mål med livet. De vediske tekster fortæller os om et ikke-sekterisk, universelt åndeligt mål med livet: udvikling af ren kærlighed til Gud. Vi er alle åndelige væsner, og vores formål er at finde glæde i vores evige kærlighedsforhold til det højeste, alt-tiltrækkende åndelige væsen, Gud. Da vi i alt væsentligt er åndelige, finder vi ikke virkelig lykke i materielle anskaffelser, men i en åndelig vækkelse af vores medfødte kærlighed til Gud. Jo mere vi elsker Gud, jo lykkeligere bliver vi.

Kærlighed til Gud resulterer i kærlighed til alle levende væsener som vores brødre og søstre i Guds universelle familie. Når vi elsker alle levende væsener, ønsker vi ikke længere at udnytte eller manipulere andre til fordel for vores egne selviske interesser. I stedet vil vores kærlighed til Gud inspirere os til at elske og tjene hinanden. Dette vil skabe en kultur af varme og tillid, hvilket leder til moralsk adfærd.

Dette står i skarp kontrast til den moderne kultur af fremmedgørelse og mistænkeliggørelse, der leder til amoral.

En ægte åndelig levemåde vækker selv på sit indledende stadie vores medfødte værdisystem. Vi indser intuitivt, at Gud er vores største velønsker. Følgelig vælger vi frivilligt og af kærlighed at føre et moralsk liv, der er baseret på åndelige principper, som de er fastsat af Gud, i viden om, at dette er i vores virkelige interesse. Når vi finder indre lykke igennem at elske Gud, bliver vi fri for selviske, begærlige, grådige og egoistiske drifter. Vi vil ikke mere synes, at vi går glip af noget på grund af vores moralitet. Moral er ikke længere det 'vanskelige, men rigtige' valg. Snarere bliver det den lette og naturlige måde at handle på for vores åndelige vækst.

Nogle vil sikkert tænke:"Alt dette lyder godt, men det er uvidenskabeligt og utopisk." Med andre ord lever vi en tid, hvor kun det videnskabelige, pragmatiske livssyn anses for rimeligt og acceptabelt. Men er det vediske livssyn virkeligt urimeligt og upraktisk?

Husk på, at videnskaben aldrig har modbevist Guds eller sjælens eksistens. Tværtimod antager reduktionismen, som de fleste videnskabsmænd har valgt som udgangspunkt for deres studium af universet, blot ikke-eksistensen af en åndelig realitet. Påfaldende er det, at selv inden for disse rammer slutter mange videnskabsmænd, at universet ser stærkt ud til at have en superintelligent designer (Gud) og en ikke-materiel kilde (sjælen) til bevidstheden inde i kroppen.

Kærlighed til Gud vil kun virke utopisk, så længe vi ikke kender den logiske filosofi bag denne kærlighed til Gud og den klare vej, hvorigennem man opnår den. Igennem åndelige aktiviteter som bøn, meditation og sang af Guds navne kan hvem som helst erfare åndelig berigelse. Når først vi smager udødelig kærlighed, forstår vi, at det er livets definerende og samlende mål.

Nogle af dem, der er bekendte med episoder i Krishna og Hans hengivnes liv, kan indvende: "Men Krishna handlede Selv umoralsk somme tider, ligesom Hans hengivne også gjorde det. Hvordan kan tilbedelse af en umoralsk Gud hjælpe os til at blive moralske?"

For at forstå dette må vi først vide, hvad det endelige mål er for al moral. Vi er faret vild i den materielle verdens mørke af uvidenhed og ved ikke, hvad vi bør, og hvad vi ikke bør gøre. Her oplyser moralske regler vejen for os ligesom en lysende fakkel. De beskytter os imod at falde i baghold for vores egne selviske ønsker og holder os på vejen imod vort endelige mål – opnåelse af kærlighed til Krishna og tilbagevenden til Ham.

Men Krishna er kilden til al moral, ligesom Solen er kilden til alt lys. Fordi Han er fuldstændig tilfreds i Sig selv, handler Han kun af uselvisk kærlighed til os, enten for at gengælde vores kærlighed eller for at hjælpe os ved at irettesætte os på vores vildfarne veje. Han behøver ikke moralske leveregler, for Han har ikke det mindste anstrøg af selviske ønsker i Sig. Det er os, der behøver moralske leveregler, fordi vi er fyldte med selviske ønsker.

Hvis vi bliver stolte af vores moral og forsø-

ger at sætte Krishna op imod vores moralske normer, er det som at søge efter Solen med en fakkel. Det er tåbeligt og formålsløst. Når Solen stiger op af sig selv, afslører dens lys dens fulde pragt. Når Krishna på samme måde af Sin egen vilje bestemmer Sig for at åbenbare Sig selv, kan vi forstå Hans rene moral og herlighed. Indtil da er det bedste for os at følge de moralske leveregler samvittighedsfuldt for at glæde Ham, så Han i sidste ende åbenbarer Sig, samtidig med, at vi må passe på ikke at blive stolte af vores retskaffenhed.

Hvis vi accepterer Krishnas position som den Højeste Herre, kan vi forstå, hvordan alle Hans handlinger er moralske. For eksempel stjæler Krishna smør fra hyrdekvindernes hjem i Vrindavana. Men hvordan kan Han anses for at være en tyv, når Han skaber og ejer alting? Han tager rollen som et barn for at gengælde Sine hengivnes moderkærlighed. Når Han i en uartig gavtyvestreg stjæler, gør Han det for at gøre oplevelsen større i deres kærlighedsudvekslinger. Hvordan kan det sammenlignes med os, når vi stjæler, hvilket kun fører til lidelse og straf?

På samme måde tager Krishna rollen som en smuk yngling for at udveksle med de hengivne, der ønsker et kæresteforhold til Ham. Hans kærlighed til *gopierne* (kohyrdepigerne) bygger ikke på deres kropslige skønhed, men på deres hjerters hengivenhed. Nogle siger, at Krishnas lege med *gopierne* er som lystne affærer imellem almindelige drenge og piger. Men hvorfor tilbeder stærkt forsagende hellige mennesker, der opgiver denne verdens seksuelle kærlighed som foragtelig og modbydelig, Krishnas lege med *gopierne*? Selv i dag bliver tusinder af mennesker over hele verden frie for lystne ønsker ved at recitere Krishnas navne og tilbede Ham. Hvordan skulle Han kunne befri Sine hengivne fra lyst, hvis Han selv lå under for lyst?

I krigen imod Kauravaerne ansporede Krishna Pandavaerne til at handle umoralsk. Men i dette tilfælde er Krishna som en myndighed, der sætter politifolk til at bryde fartgrænsen for at fange flygtende tyve. Politifolkene bryder fartgrænserne for at tjene lovens formål. På samme måde brød Pandavaerne nogle moralske leveregler for at tjene et højere formål, som Krishna ville have gennemført: etableringen af et moralsk herredømme ved at fjerne de umoralske Kauravaer fra magten.

Under særlige omstændigheder kan hengivne af Krishna se ud til at handle umoralsk for at gøre Hans vilje, der er for alle levende væseners endelige bedste. Men generelt følger hengivne de moralske leveregler som udtryk for deres hengivenhed til Krishna samtidig med, at uden hengivenhed kunne vi ikke have den indre styrke til at opretholde en livslang overholdelse af moralske principper.

Vi er nødt til at træde varsomt, når det gælder om at forstå Krishnas handlinger, der er hævet over al moral. Ellers kan vi misforstå Ham og forkaste Hans kærlighed, hvorved vi dømmer os selv til at falde ned fra moralens standard og blive her og lide de karmiske reaktioner på vores forseelser.

Hvis vi ønsker varig moral, er det ikke nok med tomme formaninger og virkningsløse love. Så længe man lærer mennesker at stræbe efter materielle mål, vil de synes, at moral er upraktisk eller tilmed uønsket. Kun når man kender til og stræber efter kærlighed til Gud som livets mål, vil moral blive ønskelig og praktisk for én. Derfor behøver vi på samfundsniveau at indføre en ægte åndelig uddannelse og levemåde, der leder til kærlighed til Gud såvel som til indre fuldbyrdelse. På et individuelt plan giver det stor kraft og styrke at få øje på det åndelige grundlag for moral. Det åbner mulighed for, at man kan handle på en måde, der langt overgår apati, stiltiende billigelse, magtesløs beklagelse eller indigneret selvretfærdighed over for umoral.

I kræftsmittet væv kan en enkelt rask celle aktivere hele helbredelsesprocessen. På samme måde kan hver af os aktivere processen til samfundets helbredelse ved at føre et liv af åndelig og moralsk integritet, når kræften af umoral hjemsøger det moderne samfund.

VÆRDSATTELSE AF DET HELLIGE NAVN

af Dandaniti Devi Dasa

Under et foredrag med Srila Prabhupada spurgte nogle hengivne engang om, hvordan de kunne forøge deres tilknytning til at recitere Krishnas navne. Prabhupada svarede til stor morskab for de forsamlede hengivne, at ligesom man bliver en dranker ved at drikke og drikke og drikke, udvikler man på samme måde smag for det hellige navn ved at fremsige det mere og mere, og til sidst bliver man en perfekt 'chanter'.

Det hellige navn er vores allerbedste ven. De fleste af os, der befinder sig i den materielle verden, har imidlertid glemt dette venskab. Derfor tager det tid at genetablere dette forhold. Når man gerne vil lære en person at kende eller forbedre sit forhold til en person, er det naturligt, at man giver denne person ekstra opmærksomhed og bruger tid sammen med personen. Uanset om vi er nye eller gamle i den hengivne tjenestes proces eller reciterer få eller mange runder af Hare Krishna-*mantraet*, må vi altid være klar til at give *mantraet* ekstra opmærksomhed, hvis vi ønsker at forøge vores tilknytning til det hellige navn.

For at lære en person at kende må man først værdsætte og respektere personen. Vi kan ikke fremsige Hare Krishna-*mantraet* uden at respektere *mantraet* og de personer, det repræsenterer. For at værdsætte Hare Krishna-*mantraet* må vi meditere på *mantraets* betydning. HARE, KRISHNA og RAMA er Guddommens Højeste Personlighed og Hans indre energi, Srimati Radharani. Hare Krishna-*mahamantraet* er en bøn om at blive engageret i Herrens kærlighedstjeneste.

Fremsigelsen af Hare Krishna-*mantraet* renser hjertet for alt det snavs, der har ophobet sig gennem årene, og befrier os fra at blive født og dø igen og igen. Hare Krishna-*mantraet* giver os den lykke, vi altid længes efter. På den måde må vi altid huske på, hvilken uvurderlig juvel vi har fået i form af de hellige navne.

Dernæst gælder det om at komme til det punkt, hvor vi kan koncentrere os om det hellige navn uden ydre eller indre forstyrrelser og med hengiven opmærksomhed. Hvordan man kommer dertil, varierer fra person til person og somme tider fra dag til dag! Nogle bliver meget inspireret af at citere *Siksastaka* (Herren Caitanyas otte vers, der forherliger det hellige navn), nogle bliver inspireret af at recitere *japa* meget tidligt om morgenen, nogle bliver inspireret af at tage del i *harinama* (offentlig *kirtana*), og nogle bliver meget inspireret af at læse Prabhupadas bøger eller anden ISKCON-litteratur.

For nogle er det en hjælp at recitere sammen med andre hengive eller med et bånd af Srila Prabhupada i baggrunden. Festivaldage er altid en god anledning til at forøge vores tilknytning til det hellige navn ved at bede om det hellige navns barmhjertighed, recitere ekstra runder og tage del i *kirtana*. Mange hengivne finder, at det er lettere at koncentrere sig om det hellige navn, når man synger det sammen med andre frem for, når man reciterer Hare Krishna-*mantraet* under *japa*-meditation.

Som Prabhupada angiver i sit svar, bliver man dranker af at drikke, og det sker oftest i selskab med andre drankere. På samme måde har vi alle brug for samvær med hengivne for hele tiden at blive opmuntret til at overgive os mere og mere til det hellige navns nektar.

HERREN KRISHNAS KØKKEN
Vegetabilske proteiner

af Visakha Devi Dasi

Alle ved, at protein er en nødvendig ingrediens i kroppen, men alle ved måske ikke hvorfor. Kroppen har brug for proteiner ikke kun til at opbygge og reparere væv, men også til at syntetisere enzymer, der starter kroppens mange kemiske reaktioner, og som byggesten til hormoner og antistoffer, til energiforsyning til cellerne og mange andre ting. Forskellige proteiner er involveret i hver eneste proces i kroppen, og nogle går tabt i disse processer. Derfor er det nødvendigt at få tilført nok protein igennem kosten for at bevare helbredet.

Ifølge moderne videnskab består proteiner af 20 forskellige aminosyrer. Ni af dem er essentielle i den forstand, at vores krop ikke selv kan danne dem, men må have dem tilført igennem kosten. De fleste vegetabilske fødeemner indeholder ikke alle 20 aminosyrer. Det kompenserer man ved at spise to forskellige proteinkilder til et måltid, f.eks. korn såsom ris eller hvede sammen med bælgfrugter såsom bønner eller linser. Derved får man alle de essentielle aminosyrer i samme måltid. Mælkeprodukter indeholder som et animalsk produkt alle 20 aminosyrer, så derigennem er det også nemt at dække sit proteinbehov.

Der er forskellige meninger om, hvor stort vores proteinbehov er, men hvis ens indtag af protein ligger inden for ½-1 g pr. kg kropsvægt, skulle det være godt.

Det er en myte, at det skulle være svært at dække sit proteinbehov som vegetar. Ernæringsforskere har vist, at en daglig kost med masser af fuldkorn, bælgfrugter, grønsager, frugter, nødder og mælkeprodukter med lethed giver alle de nødvendige aminosyrer og proteiner sammen med alle andre nødvendige næringsemner. At de hundredvis af millioner af vegetarer verden over har en højere levealder og bedre sundhedstilstand end andre mennesker er også i sig selv et bevis på, at det ikke er noget problem at dække sine ernæringsbehov inklusive sit proteinindtag vegetarisk.

I denne spalte giver vi et par opskrifter med en glimrende vegetarisk kilde til protein, nemlig *karhi*-sovs. Den indeholder tykmælk eller yoghurt, der har komplette proteiner, sammen med kikærtemel, der også er en glimrende proteinkilde. *Karhi*-sovs kan spises som alternativ til *dal*, bønnesuppen, der er en væsentlig kilde til protein i Krishnas køkken. Ydermere er det gode ved disse vegetabilske proteinkilder, at man ikke behøver bekymre sig om de toksiner og giftstoffer, der kommer fra en ikke-vegetarisk kost.

Brasede grønne peberfrugter i cremet yoghurtsovs

(*bada mirch dahi karhi*)
Tilberedelsestid: 1 time
4-5 portioner

Ingredienser til krydderipasta:
½ spsk. korianderfrø
1 tsk. spidskommenfrø
4 sorte peberkorn
3 spsk. kokosmel eller friskrevet kokosnød
¼ til 1 lille stærk grøn chili
½ spsk. frisk ingefærrod, skrællet og fintrevet
6 spsk. vand

Ingredienser til krydderiblanding og grønsager:
1 tsk. sorte sennepsfrø
½ spsk. flækket urad *dal* (prøv en indisk købmand)
8-10 knuste friske eller tørrede karryblade
2½ spsk. ghee eller vegetabilsk olie
2 mellemstore søde grønne eller røde peberfrugter

Ingredienser til *karhi*-sovs:
6,25 dl tykmælk, yoghurt eller tyktflydende kærnemælk
3,75 dl vand eller valle
3½ spsk. kikærtemel
1¼ tsk. salt
1¼ tsk. gurkemeje

Tilberedning af krydderipasta:
Bland korianderfrøene, spidskommenfrøene,

de sorte peberkorn og kokosen i en blender og mal dem til et groft pulver. Tilsæt chili, ingefær og vand. Læg låg på og blend i 3-4 minutter, eller indtil ingredienserne er reduceret til en jævn pastamasse. Stil blandingen til side.

Tilberedning af krydderiblanding, grønsager og *karhi*-sovs:

1. Vask peberfrugterne, fjern kernehus og kerner og skær peberfrugterne i tynde skiver.
2. Sigt kikærtemelet ned i en 2-liters skål. Tilsæt lidt vand eller valle til en jævn pandekagedej. Hæld det resterende vand og tykmælken/yoghurten i sammen med salt, gurkemeje og krydderipastaen. Pisk grundigt alle ingredienserne sammen.
3. Varm ghee'en eller olien op i en 25-30 cm's stegepande over medium varme, indtil en dråbe vand, der stænkes i panden, sprutter med det samme. Tilsæt sorte sennepsfrø og *urad-dal* og steg, indtil frøene smælder og popper. Tilsæt karrybladene og derefter med det samme peberfrugtstykkerne. Steg under omrøring, indtil grønsagerne er halvt gennemkogte og let brunede.
4. Hæld yoghurtsovsen i stegepanden og bring blandingen i kog under konstant omrøring. Skru ned for varmen til medium eller mediumlav og småkog i 12-15 minutter, eller indtil grønsagerne er kogte, og sovsen er tyk.
5. Tag gryden af varmen, dæk den med et tætsluttende låg og hold den varm, indtil du er klar til at ofre retten til Krishna.

Variation: Følg den samme opskrift, men erstat peberfrugterne med 375 g aubergine, der er skåret i terninger på 1 cm. Øg ghee'en til 3½ spsk., så auberginerne kan brunes let og blive delvist kogte.

Grønne ærter i kokos-yoghurt-sovs

(*mattar dahi karhi*)
Tilberedelsestid: 1 time
5-6 portioner

Ingredienser til krydderipasta:

1,25 dl kompakt kokosmel eller tørret, revet kokosnød
1½ tsk. spidskommenfrø
¼ til 1 lille grøn chili uden frø
½ spsk. frisk ingefærrod, skrællet og fintrevet
0,6 dl vand eller valle

Ingredienser til *karhi*-sovsen:

4 spsk. kikærtemel
3,75 dl vand eller valle
5 dl tykmælk, yoghurt eller tyktflydende kærnemælk
1¼ tsk. salt
1¼ tsk. gurkemejepulver
2,5 dl dampede eller kogte ærter

Ingredienser til den sauterede krydderiblanding:

2½ spsk. ghee eller vegetabilsk olie
1 tsk. sorte sennepsfrø
8-10 brækkede friske eller tørrede karryblade

Tilberedning af krydderipasta:

Kom kokos og spidskommenfrø i en blender, læg låget på og mal til et groft pulver. Tilsæt chili, ingefær og væske. Sæt låget på og blend, indtil ingredienserne er reduceret til en jævn masse. Skrab hele pastaen ned i en lille skål og stil den til side.

Tilberedning af *karhi*-sovsen:

1. Sigt kikærtemelet ned i en 2-liters skål. Tilsæt lidt af vandet og lav en jævn, tyk pandekagedej. Hæld resten af vandet og tykmælken/yoghurten i sammen med salt og gurkemeje og rør rundt, indtil blandingen er jævn.
2. Varm ghee eller olie op i en 2-liters gryde over medium varme, indtil en dråbe vand, der stænkes i gryden, sprutter med det samme. Kom sennepsfrøene i og steg dem, indtil de sprutter og popper. Tilsæt derefter karrybladene og kokospastaen og steg i to minutter.
3. Hæld *karhi*-sovsen i og bring den i kog under hyppig omrøring. Skru ned for varmen og småkog i 5-7 minutter.
4. Tilsæt de dampede grønsager og småkog, indtil sovsen er tyk. Tag gryden af varmen, dæk den godt til og hold den varm, indtil du er klar til at ofre den til Krishna.

Variation: Erstat de grønne ærter med 2½ dl majskerner eller hakket, dampet broccoli.

Fra Back to Godhead 18-11, 1983

BREVKASSE

Designerbørn

ved Lalitanatha Dasa

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg skriver angående et AT projekt, hvor jeg har valgt at skrive om designerbørn inden for religion. Først og fremmest vil jeg gerne spørge om hvilken holdning Hare Krishna har til Designerbørn? Derudover vil jeg gerne vide om det ifølge Hare Krishna er "tilladt" at gå ind og designe et barns øjenfarve og hårfarve ved at ændre på generne inden barnet bliver født? Er det tilladt i kunstig befrugtning at fravælge et foster med en alvorlig sygdom? Og er det tilladt at lave kunstig befrugtning for at vælge barnets køn?*

SVAR: Inden for Hare Krishna har vi en anden, mere naturlig måde at designe børn på end gennem genmanipulering og kunstig befrugtning i et laboratorium. Det, der betyder noget for at få et godt barn, er ikke så meget kroppen, men mere den person eller sjæl, der kommer til at opholde sig i kroppen. At livet ikke kommer fra kroppen, men fra den åndelige person, der opholder sig i kroppen, er den første lære i åndeligt liv. At det må være sådan, er nemt at forstå, når vi tænker over, at kroppen ændrer sig hele tiden fra barn til ung til gammel, men det er altid den samme person, den samme 'mig', der oplever og er bevidst inde i kroppen. Derfor må denne bevidste 'jeg' være forskellig fra kroppen, siden jeg ikke ændrer mig med kroppens forandringer. Alt dette kan du læse mere om i f.eks. *Bhagavad-gita*, Indiens berømte visdomsbog.

Nøglen til at få et godt barn afgøres af den bevidsthed, som forældrene har i undfangelsesøjeblikket. Med deres bestemte bevidsthed tiltrækker de kommende forældre en sjæl med samme slags bevidsthed til den krop, som de skaber igennem deres seksuelle forening. Er forældrene fulde af begær, som de fleste mennesker er det under sex, tiltrækker de en sjæl, der også er fuld af lyst og begær. Er forældrene derimod fredfyldte og i dyb åndelig bevidsthed, tiltrækker de også en tilsvarende sjæl. Derfor forsøger ideelle forældre før undfangelsen at rense deres bevidsthed igennem meditation, bøn, ritualer og så megen åndelig fordybelse som mulig. Den vigtigste åndelige aktivitet inden for Hare Krishna er recitationen af Hare Krishna-*mantraet*, hvilket kommende forældre derfor bruger en del tid på.

Det vigtigste er at få et barn med en god mentalitet og bevidsthed. Kroppen skal selvfølgelig helst være så sund og stærk som mulig, men det kommer alligevel i anden række. Den moderne ide om designerbørn (som indtil videre er science fiction) handler kun om kroppen. Derfor anser vi i Hare Krishna den ide for temmelig ligegyldig. Kun at fokusere på kroppen vil ikke give de perfekte børn, man håber på. Det er den forkerte vej at gå. Resultatet vil blive det modsatte af det, man ønsker.

Nej, det er ikke tilladt at "fravælge" et foster, selv om det eventuelt har en alvorlig sygdom. Vi har aldrig lov til at slå et foster ihjel. De, der gør det, vil selv i et senere liv blive slået ihjel på fosterstadiet. Det kaldes loven om *karma*. Vi har selvfølgelig lov til at gøre det i den forstand, at det er muligt for os at gøre det. Men vi kan ikke undslippe reaktionen på det, og denne reaktion kommer vi til at lide under i et senere liv.

Med hensyn til kunstig befrugtning og barnets køn gælder det samme. Gud har allerede givet os en måde at få et barn på, og bedre kan det ikke gøres. Vi kan tro, at vi er klogere end Gud, men det er vi ikke.

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 18.

Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.

Søndag den 2.4 kl. 15: Fest og foredrag med Sankarsana Prabhu.

Onsdag den 5.4: Rama Navami, Herren Ramacandras fremkomst. Aftenprogram fra kl. 17. Foredrag med HH Bhakti Gauravani Swami

Søndag den 9.4: Fest og foredrag med HH Bhakti Gauravani Swami.

Tirsdag 9.5: Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst. Festprogram fra kl. 17.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider
Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider
Mandag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Tirsdag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Onsdag 06.00 - 07.00
Torsdag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Fredag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Søndag 22.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

www.facebook.com/groups/Iskcon.Danmark
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook side

Krishnahuset i Aarhus

Store begivenheder og Kirtan aftener:
Kontakt: Danesh Das Tlf.: 28880377

Bhakti Vriksa:
Kontakt: Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.iskcon.dk
Iskcon Danmarks officielle hjemmeside. Siden er for øjeblikket under opbygning

www.krishnahuset.dk
Hjemmeside for ISKCON i Århus

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON Norge

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo
www.harekrishna.no - info@harekrishna.no

Hver søndag kl. 15.00: Søndagsfest. Kirtana, foredrag og prasada.
Bhakti Vriksha: Hver onsdag kl. 18.00 (engelsk). Hver mandag kl. 18.00 (litauisk)

April 2017:
Søndag 02.april: Søndagsfestforedrag av Bhakti Gaura Vani Goswami.
Onsdag 05. april: Rama Navami. Herren Ramacandras åpenbarelsesdag. Program kl. 18 i tempelet.
Ekadasi: 7 og 22. april

(15 – 17. Mai: Scandinam, årets store Harinam-begivenhet i Oslo)

Web: http://harekrishna.no/ **Mail:** info@harekrishna.no

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00, Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

BESØG AF BHAKTI GAURAVANI SWAMI

Danmark får for første gang besøg af Bhakti Gauravani Goswami, når han kommer forbi templet i København fra den 5. til den 10. april. Maharaja er født i 1951 i Tyskland, hvor han mødte de hengivne i Hamborg i sommeren 1971. Han blev initieret af Srila Prabhupada i 1972 og fik navnet Vedavyasa Dasa. De næste otte år arbejdede han på de tyske oversættelser af Srila Prabhupadas bøger og ledte det tyske BBT. I 1981 flyttede han til Spanien efter at have giftet sig med en spansk hengiven, og her arbejdede han med oversættelsen og udgivelsen af bøger på spansk i mange år. I 1996 skrev han bogen "Srila Prabhupada and His Disciples in Germany," der fortæller historien fra 1969 til 1977 om ISKCON og Prabhupada i Tyskland.

I dag er Bhakti Gauravani Swami præsident for templet i Malaga og landbrugssamfundet Nueva Vrajamandala uden for Madrid. Samtidig rejser han en del af året og besøger hengivne og templer rundt omkring i Europa.